

modtaget Forslaget, og skal derefter henvende mig med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ribe (Buss) og søge at besvare de tre Spørgsmaal, han stillede. Jeg søgte at faa dem noterede, thi de have naturligvis deres Interesse, og hvis det for øvrigt er muligt at tilfredsstille det ærede Medlem, skulde det være mig en Fornøjelse. Jeg takker for øvrigt det ærede Medlem for, at han til Slutning anbefalede dette Lovforslag. Han begyndte med at udtale sig om, hvorvidt det er heldigt at vedblive at staa paa det lettere System, der er bragt til Anvendelse paa Horsens-Tørring Banen og Frederikshavn-Stagens Banen, og spurgte, om det ikke er muligt at komme ind paa noget billigere Anlæg af Jærnbaner for saadanne Lokalbaneanlæg, og endelig om der ikke kunde findes en billigere Driftsmaade. Jeg skal dertil bemærke, at det er meget rigtigt, at der kan være forskellige Egne, hvor der kan være Tale om at gaa den Vej, og jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at vi have ogsaa været inde paa den Tanke at faa et noget lettere Anlæg til en billigere Pris og med en billigere Drift ført ud i den paagældende Egn, men det er blevet oplyst for os, at en saadan Bane, saaledes som det ogsaa er oplyst af den ærede Minister, vilde blive lig de saakaldte Mergelbaner eller Dampsporveje, hvad man vil kalde det. En saadan Tanke ere vi gaaede tilbage fra, fordi det med fuldstændig Bestemthed fra sagkyndig Side er meddelt os, at den ikke vilde staa i Forhold til de Krav, Egnen virkelig maatte stille til en Jærnbane, og jeg mindes tydeligt, at det ærede Medlem ved flere Lejligheder har udtalt, at naar Sagen skulde fremmes, maatte man se at blive enig med de Parter, der have med Sagen at gøre, for at faa den fremmet, og at der ingen anden Udvej er. Deri giver jeg det ærede Medlem Ret, og det have vi gjort i dette Tilfælde. Dernæst udtalte det ærede Medlem noget om, hvorvidt det var rigtigt, at vi havde bundet os til at føre Banen absolut til Bryrup, og om der ikke var Tale om kun at gaa til Brædstrup, der, som han meget rigtig bemærkede, er en Hovedplads i Egnen. Det er meget vanskeligt at sige noget derom. Naar man er Medlem af et Udvalg til Gennemførelse af en Bane til en bestemt By, er det vanskeligt at sige noget om, hvorvidt det kan tænkes at ville udvikle sig saaledes, at det kun bliver halvvejs eller midtvejs paa den projekterede Bane. Dog tror jeg, at det kunde udvikle sig saaledes, at det ogsaa vilde kunne medføre, at man her vilde staa op og sige, at kunne vi ikke

faa den hele Linie gennemført, maa vi blive i Brædstrup for Øjeblikket og se Tiden an for at komme videre. Men for Øjeblikket er Opgaben den — og det haaber jeg, det ærede Medlem vil kunne forstaa — at naar man har foretaget sig et Stykke Arbejde for at forsyne en bestemt Egn med et saadant Jærnbaneanlæg, gaar man ikke hen og slaar det midt over, forinden man i alt Fald er nødsaget til det.

Saa sagde det ærede Medlem, at der var ogsaa flere Linier i den paagældende Egn, og at det ikke var ganske rigtigt, naar det af mig var udtalt, at der var opnaaet Enighed. Jeg nævnte udtrykkelig, at der var opnaaet Enighed, for saa vidt det overhovedet er muligt at opnaa Enighed om en saadan Sag. Naar det ærede Medlem nævnte, at den ene Linie førtes fra Horsens over Gedved og Østbirk til Borvadbros, saa er det fejl, der er ikke Tale om en saadan Linie, det tør jeg indestaa for. Det er Tale om at anlægge en Sporvejsforbindelse, som det kaldes, fra Horsens over Gedved, Elling, Saaby til Yding efter Borvadbros. Jeg antager, det er denne Tanke, det ærede Medlem sigtede til. Nej, Striden stod netop den Gang mellem, om Banen maatte anløbe Østbirk eller gaa i mere nordlig Retning efter Borvadbros. Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) antog, at i Øjeblikket foreligger dette sjældne Tilfælde, som det vel maa siges at være, at jeg personlig maa fraraade at gaa ind paa en Forhandling eller i det hele taget tage denne Tanke op om en Jærnbane ud til Borvadbros. Den vilde komme til at ende i umiddelbar Nærhed, vel en tusinde Alen fra min Gaard, maaste paa min Ejendom. Men jeg tror, det vil være utidsvarende, at den aldrig vil tilfredsstille de Krav, der maa stilles fra den paagældende Egn, og det kan derfor ikke nytte, selv om jeg har personlig Interesse deri, at jeg staar her og anbefaler den. Naar det ærede Medlem mener, at den maaste kunde have stærkere Betingelser for at blive gennemført end det af mig i Forening med mit ærede Medforslagsstiller stillede Forslag, saa maa jeg dog sige saa meget, ogsaa i Tilslutning til, hvad jeg nævnte før om den Enighed, der var opnaaet i Sagen, at paa et Møde, som afholdtes netop i Østbirk, i den Kommune, hvor Striden stod, og som var besøgt af omtrent 300 Mennesker, fik den saakaldte nordlige Borvadbrolinie ikke 30 Stemmer, medens hele den øvrige Forsamling stemte for den af os foreslaede Linie. Jeg haaber, dette Svær er tilfredsstillende for det ærede Medlem.